

Regeringen i Motiverne: „Man har genoptaget de i de tidligere Regeringsforslag indeholdte Bestemmelser om Paaante af Digningsmyndighedernes Afgørelser, hvilke Bestemmelser vare udeladte i det af Folketinget i Fjor vedtagne Forslag.“ Angaaende Vedtægterne udtaler man: „Bestemmelsen om Tilvejebringelsen af nærmere vedtægtsmæssige Regler for Udførelsen af Digningen paa Formue og Lejlighed er ligeledes ført tilbage til de tidligere Regeringsforslags Affattelse. Man har nemlig ikke kunnet gaa ind paa de af Folketinget i saa Henseende vedtagne Forskrifter, hvorefter bl. a. Skattevedtægternes Skrafttræden ikke er betinget af Indenrigsministerens Billigelse.“ Trede Medlemmer ville heraf se, i hvilken Grad Regeringen har lagt Vægt paa, endog saa længe inden der var tænkt paa Indførelsen af en Statsindtægtsstat, at saa ordnet disse kommunale Skatteforhold. Man har fordret, baade at der skulde tilvejebringes faste Vedtægter, og at der skulde være en paalidelig Overligningsmyndighed i Tilfælde af, at Skatteyderne mente, at Vedtægterne ikke vare overholdte, eller at der var lignet paa vilkaarlig Maade.

Det har under disse Omstændigheder været meget overraskende for mig, og jeg tør sige, for mange, at den højtærede Minister ikke i den forelagte Skattelov eller i nærværende Lovforslag, som man dog vidste i høj Grad vilde tiltale i alt Fald dette Ting, efter som det dog skaffer Kommunerne Udbygning til en meget betydelig, indtil 4 Millioner gaaende, Forøgelse af Amts- og Sognekommunernes Indtægter — at man ikke netop har søgt at tilvejebringe i denne Lovgivning saadanne isolerede Foranstaltninger eller saadanne Lovbestemmelser, som den højtærede Minister selv i sin Tid mente, der var Nødvendighed for at søge vedtagne, efter at man ikke har kunnet blive enig om den mere vidtgaaende Reform af den personlige Kommunefat og om mellemkommunal Befattning. Naar vi nu have stillet Forslag i saa Henseende under Nr. 3, saa mene vi, at vi der ved søge at afhjælpe en Utilbørlighed, som finder Sted ved den nuværende Ordning af disse Forhold. Der er ikke blot mange Sognekommuner, hvor der lignes efter Vedtægter, som maa siges at være usforstandige og ubillige; men der er en Mængde Sognekommuner, hvor der lignes uden nogen som helst Vedtægt, saa at endog Grundlaget for en Klage mangler. At man skal klage til en Myndighed, hvem man fra meget kompetent Side forud har fratendt Evnen til i det hele at bedømme Skatteklager, og at man samtidig har en Skatteordning, hvor i mange

Tilfælde den paagældende Myndighed end ikke har noget som helst Grundlag, paa hvilket den kan bedømme Klagerens Berettigelse, mener jeg visseelig man tør betegne som en Utilbørlighed. Skal det nu vedblive paa den Maade, naar vi saa Indkomst- og Formueskat til Staten, ser jeg ikke noget som helst til Hinder for, at en Skatteyder kan blive lignet fuldstændig lige saa vilkaarlig, som hidtil er sket i adskillige Kommuner ved Digning paa Formue og Lejlighed og samtidig saa sin fulde Statsindkomst- og Formueskat trods Grundstaternes Overførelse som Tillæg til sin nuværende Stat til Kommunen. Og det vil jeg dog mene, at naar man skal udrede en saa betydelig ny Skat, som Statsfatten er, taler Billighed dog for, at det, som fra alle Sider er erkendt for at være en Ubillighed med Hensyn til den kommunale Befattning, samtidig maa blive afhjulpet, navnlig naar Fordringerne ere saa lidt vidtgaaende som de, der ere opstillede af min ærede Medforslagsstiller og mig. Vi gøre end ikke Fordring paa, at det skal være en retfærdig og rimelig Vedtægt, det staar der ikke, der staar blot, at der overhovedet skal være en Vedtægt, saa at man dog ikke skal kunne ligne fuldstændig vilkaarlig paa den enkelte, og have Afgang til at kunne fritage sig selv og lade andre betale Staten, ganske uden at der er nogen Afgang for disse til at kritisere Digningen med Udbygning til Medhold. Det er altsaa dette Forhold, som vi Forslagsstillerne søge at raade Lov paa ved Ændringsforslaget. Det sikrer paa samme Tid Tilvejebringelsen af Skatteindtægter, som det for Amtskommunerne bevarer Selvstyret paa hele dette Omraade. Tillige indføre vi imidlertid de af Folketinget nægtede Overligningskommissioner, nemlig Statens Overstattekommissioner, hvilket er i god Analogi med Stats-Indtægtsstatlovens § 20, hvorefter den kjøbenhavnske Overligningskommission bliver Overstattekommission for Statens Indkomstfat, medens vi altsaa her gøre Statens Overstattekommission til Overligningskommission for den kommunale Formue- og Lejlighedsfat. Derefter ville jo Overligningsmyndighederne blive de samme for de personlige Kommunefatter og for den personlige Statsfat over hele Landet.

Da vi imidlertid i Gaar have hørt af den ærede Ordfører — ganske vist i en anden Sag — at et Udbalg af danske Mænd ikke vil kunne indrømme, at det Arbejde, som det har foretaget, kan være modtageligt for Tilføjelser, Forbedringer eller Forandringer, kunne vi jo saa temmelig nøje slutte os til, at vort Forslag i denne Henseende, som er et rent og oprigtigt Mæglingforslag, vil